

אורות השבת

גליון מס' 881

בטאון הרבנות והמועצה הדתית באר-שבע וממלכת התורה בעיר האבות שע"י רשת מוסדות "קול יהודה"

מנהל מערכת הרב אברהם טריקי

פרשת השבוע כי תבוא

עורך הרב עוזיאל אדרי

דבר רב העיר שליט"א

כוח הבן

והותירך ה' לטובה בפרי בטןך. (דברים כח, יא)

קבלה בידינו בשם הגאון החת"ס זצ"ל (ושמעתי זאת כמה פעמים מפי מרן מאור ישראל הגאון רבינו שבדיה יוסף זצ"ל), שאפי' אם ח"ו נגזרה מיתה על האדם מפני שהגיע זמנו או מצד שמעשיו גרמו לו, אם יש לו בן בעולם שעדיין צריך לו, הר"ז קורעים לו גר דינו חוכה בעבורו לתוספת חיים. ורמז לזה מהפסוק שלפנינו: 'והותירך ה' לטובה בפרי בטןך'. ופשוט שאין הכוונה בזה למי שהבן צריך לו לעניני הגשמיים, שהרי מקרא מפורש הוא שהקב"ה 'אבי יתומים ודין אלמנות' כמבואר בגמ' (ב"מ פג, א) במעשה פטירתו של ריש לקיש, עי"ש. אלא הכוונה בזה למי שהבן צריך לו לעניני הרוחניים, והיינו שקיבל ע"ע את עול חיובו בדרכי התורה והיראה. וכמו כן פשוט שאין הכוונה רק לבנו ממש, אלא ק"ו הוא לבן חבירו, ובכלל זה מזכה הרבים אשר הציבור צריך להם, וכדרך שאמרו (סנהדרין יט, ב) 'כל המלמד בן חבירו תורה מעלה עליו הכתוב כאילו ילדו', וזה פשוט.

ואמנם דברי הגאון זצ"ל אינם צריכים חיזוק וראיה, מכל מקום תורה היא וללומדה אנו צריכים. ולפום ריהטא, מצאתי לדבריו ראיות רבות וברורות מדברי רבותינו בש"ס ובמדרשים, וכבר העלתים במקו"א בארוכה. ודי אם נזכיר כאן כמה ראיות עיקריות שבהם.

שנינו בילקוט שמעוני על הכתוב (ישעיה כט, כב) 'לכן כה אמר ה' אל בית יעקב אשר פדה את אברהם: היכן מצינו שפדאו יעקב לאברהם, ר"ה ורבי ירמיה בשם רבי שמואל בר יצחק אמו, אברהם ניצל מכבשן האש בזכותו של יעקב. משל לאחד שהיה לו דין לפני השלטון וכו', כך יצא דינו של אברהם מלפני נמרוד לישרף וצפה הקב"ה שעתיד יעקב לצאת ממנו, אמר כדאי הוא אברהם להינצל בזכותו, עכ"ל.

ויש להתבונן נוראות, הלא אברהם לא נפל לאותו כבשן אלא מתוך שמסר נפשו על קידוש ה', ועמד בזה כנגד כל בני דורו. זאת ועוד, שבזכותו של אברהם זכו בניו אחריו לדורות עולם לימי החסד והרחמים, וכדברי המדרש (מובא במטה משה): 'אמר הקב"ה לאברהם, אני יחיד ואתה יחיד – אתן לבניך יום המיוחד לכפר בו עוונותיהם, וזהו הושענא רבה. ועוד אמר הקב"ה לאברהם, אם אין כפרה לבניך בראש השנה תהא ביום הכיפורים, ואם לאו – תהא בהושענא רבה'. ועם כל זה הוא עצמו לא ניצל מאותו כבשן, אלא בזכות... יעקב שעתיד לצאת ממנו! ועכ"פ נמצאנו משכילין מכאן, עד כמה גדול כוח הבן להציל את אביו, ובפרט כשהבן צריך לו.

וגדולה מזו מצאנו במדרש אגדה (ויקרא ה) שאברהם הציל את תרח, שנא' 'ואתה תבוא אל אבותיך בשלום' (בראשית טו, טו), עי"ש. ועיין ברמב"ן (פרשת נח) שביאר כוונת מדרש זה, בזה"ל: 'שמא יש לו חלק לעולם הבא בזכות בנו'. הנה עין רואה שאפי' תרח הרשע אשר חטא והחטיא את הרבים בגילולי ע"ז, זכה לחיי העוה"ב בזכות אברהם בנו. והדברים מופלאים, שהרי תרח לא זו בלבד שאין לו חלק בגדלותו של אברהם אלא אדרבה עשה הכל כדי להפריע לו בדרכו, ואעפ"כ זכה בעבורו לחיי נצח. וגם זו הוכחה ניצחת לדברי החת"ס הנז', שכן הגע עצמך על אחת כמה וכמה כשהאב טורח בחינוך בנו, שהוא ניצל בעבורו בעוה"ז ובעוה"ב.

אכן גמ' ערוכה היא בתענית (ה, ב), שגם יעקב אבינו ע"ה לא זכה לחיים הנצחיים אלא בזכות בניו אחריו, דאיתא התם: 'רב נחמן ורב יצחק הוו יתבי בסעודתא, א"ל ר"נ לר"י לימא מר מילתא... א"ל הכי א"ר יוחנן יעקב אבינו לא מת. א"ל וכי בכדי ספדו ספדנייא וחנטו חנטייא וקברו קברייא, א"ל מקרא אני דורש שנא' 'ואתה אל תירא עבדי יעקב ואל תחת ישראל כי הנני מושיעך מרחוק ואת זרעך מארץ שבים

המשך דברי רב העיר במדור "אורות הכשרות"

דבר העורך

ברכה לעושר מופלג

צריך להבין מדוע נאמר גם בקללות וגם בברכות "והשיגוך", וכי האדם בורח מהברכות שהם צריכים להשיג אותם. מבאר ה'בן לאשרי' על פי מש"כ ה'תולדות יעקב יוסף' בשם הבעל שם טוב הקדוש למה נאמר "נקמות" פעמיים 'אל נקמות ה' אל נקמות הופיע', אלא שיש שני דרכים איך הקב"ה משיג ותופס את האדם שיחזור בתשובה, יש "דרך הקללות" – "אל נקמות ה'" שלפתע פתאום בא עליו נקמה של צרה גדולה ובעל כרחו פורש מהעוונות. ויש "דרך הברכות" – "אל נקמות הופיע" שלפתע מופיע עליו הקב"ה בטובה ובברכה גדולה של עושר מופלג. וזהו שתרגם אונקלוס "והשיגוך" – "זידבקוך", היינו, יהי רצון שתזכה ל"דרך הברכות" שכגודל ברכה ועושר מופלג שתקבל כך יתעורר ליבן באהבת ה' להדבק בדרכי בתשובה ובמעשים טובים.

כברכת אבותינו וזכויותינו

הרב עוזיאל אדרי
רב המרכז הרפואי "סורוקה"
וק"ק 'שבטי ישראל' שכונה יא' באר שבע

לוח זמנים שבועי

יום א'	יום ב'	יום ג'	יום ד'	יום ה'	יום ו'	יום שבת	לוח הזמנים
זח אלול (6:9:20)	זח אלול (7:9:20)	זח אלול (8:9:20)	זח אלול (9:9:20)	זח אלול (10:9:20)	זח אלול (11:9:20)	זח אלול (12:9:20)	לוח הזמנים מרויך לבאר-שבע
5:00	5:01	5:02	5:03	5:04	5:04	5:05	עלות השחר
5:08	5:08	5:09	5:10	5:11	5:11	5:12	זמן סליח ותפילין
6:24	6:24	6:25	6:25	6:26	6:27	6:27	זריחה – הזמן החמה
8:49	8:50	8:50	8:50	8:50	8:50	8:51	סוף קיש לזעת מג"א
9:28	9:28	9:28	9:28	9:28	9:28	9:28	סוף קיש לתנא והג"א
10:31	10:31	10:31	10:31	10:31	10:31	10:31	סוף סכות קיש
12:39	12:39	12:38	12:38	12:38	12:37	12:37	חצות יום ולילה
13:11	13:11	13:10	13:10	13:10	13:09	13:09	בטחה גדולה
17:56	17:55	17:53	17:52	17:51	17:50	17:49	פולג התורה
19:00	18:59	18:57	18:56	18:55	18:53	18:52	סקיעה
19:15	19:14	19:13	19:11	19:10	19:09	19:07	צאת הסוככים

זמני הדלקת הנרות

פרשת השבוע:	כי תבוא
הפטרה:	קומי אורי
כניסת השבת:	18:42
יציאת השבת:	19:32
רבנו תם:	20:19

אורות הכשרות

(ירמיה ל, י) – מקיש הוא לזרעו, מה זרעו בחיים אף הוא בחיים! **ובזה** יאירו דרשות רבותינו על הכתובים: 'אלה תולדות יעקב יוסף' (בראשית ל, ב) וכן הוא אומר: 'אלה תולדות יצחק בן אברהם – אברהם הוליד את יצחק' (שם כה, יט), ודרשו רבותינו מכאן, שתולדות חייו של האדם הם 'צאצאיו', ללמדך שעיקר תכלית חייו של האדם עלי אדמות הם תולדותיו. **וכמה** נוראים הם דברי רבינו הק' בשעת פטירתו, שאמר 'לבני אני צריך', כמבואר בגמ' כתובות (קג, ב), ע"ש. ללמדך שאפי' רבינו הק' אשר אין לנו מושג והבנה כלל בעוצם גדלותו, בטרם בואו להתייצב בפני ב"ד של מעלה לא סמך על כל מעשיו הנשגבים, אלא אמר לבני אני צריך!

וכזאת יש לנו ללמוד מדברי רשב"י זיע"א. דהנה גרסינן בסוכה (מה, ב): 'א"ר ירמיה משום רשב"י ראיתי בני עלייה והם מועטין, אם אלף הן אני ובני מהן. אם מאה הן, אני ובני מהן. אם שניים הן, אני ובני הן'. וכבר דקדקו הדרשנים, מדוע לא המשיך ואמר: ואם אחד הוא, אני הוא. ותירצו, שגם רשב"י עם כל גדלותו ידע שאין לך 'בן עליה' אם ח"ו בנו אינו עמו. חה מוכח טפי ממ"ש (שם): 'יכול אני לפטור את כל העולם כולו מן הדין מיום שנבראתי עד עתה, ואלמלא אלעזר בני עמי, מיום שנברא העולם ועד עכשיו'. הרי לפנינו, שגדולה זכות האב 'כשבנו עמו' יותר מכל זכויותיו. שכן בלעדי אלעזר יכל רשב"י לפטור מן הדין רק את בני דורו, אולם עם אלעזר בנו יכל לפטור גם את כל הדורות שקדמו לו. והדברים נשגבים ומדברים הם בעד עצמם. **וכאמור**, קל וחומר הוא ללמד בן חבירו, וגמ' ערוכה היא (ב"מ פה, א): 'כל המלמד את בן עם הארץ תורה אפילו הקב"ה גזר גזירה מבטלה בשבילו, שנא' ואם תוציא יקר מזולל – כפי תהיה'. וגדולה מזו מצאנו ביומא (פז, א): 'כל המזכה את הרבים אין חטא בא לידו, מ"ט שלא יהא הוא בגהינם ותלמידיו בג"ע, שנא' (תהלים טז, י) כי לא תעזוב נפשי לשאול וגו'. נמצא לפי"ז, שהמזכה את הרבים זוכה לשמירה מיוחדת שלא תבוא עבירה לידו, ולא עוד אלא שיש בכוחו לבטל גזירה דרבים.

בבית אבות וזבחים
הרב יהודה דרעי
הרב הראשי וראב"ד באר-שבע

הרבנות והמועצה הדתית באר שבע

**הרינו חוזרים ומבקשים בכל לשון של בקשה
מהציבור היקר והחשוב
אנא!!! לנהוג כבוד בכיתבי הקודש
ולא לזרוק "גניזה" בכל מקום וכן אין להניח בגניזה,
בקבוקים שיירי מאכל מסעודה שלישית וכד'
או עיתונים שעיקרם דברי חול ואין בהם קדושה**

**ולכן אין להניח גניזה
בבתי העלמין ולא במקוואות
וכן לא ליד משרדי המועצה הדתית**

**יש להניח "גניזה" במקומות הבאים:
1. במקוואות שיש מתקן המיועד לגניזה.
2. בבתי הכנסת.**

גבאי בתי כנסת אשר מעוניינים שיפנו להם את הגניזה

**ניתן לקבל שרות זה בתאום מראש
עם ר' יעקב אוהיון ה"ו: 050-3541444**

**שקי גניזה ניתן לקבל
במשרדי המועצה הדתית**

**בברכת התורה
יהושע (שוקי) דמרי
ממונה המועצה הדתית**

אורות הפרשה

ובאו עליך כל הברכות

'ובאו עליך כל הברכות האלה והשיגך כי תשמע בקול ה' אלוקיך, ובאו עליך כל הקללות האלה ורדפוך והשיגוך עד השמדך' (כח, ב-מה), צריך להבין איך יתכן שהתורה מבטיחה שכר בעולם הזה, ובאו עליך כל הברכות האלה והשיגוך כי תשמע בקול ה' אלוקיך, והלא איתא במסכת קידושין (לט, ב) שכר מצוה בהאי עלמא ליכא. ועוד צריך להבין מדוע תיבת "והשיגוך" בברכות נאמרה בלשון יחיד "והשיגך" בלא האות ו' וא"ו, ובקללות נאמרה בלשון רבים "והשיגוך" עם האות ו' וא"ו. מבאר ה"בן לאשרי" שבאמת גם הברכות וגם הקללות הם "ברכות גדולות" איך תצליח שהברכה תשאר ותתקיים בידך, שיש "דרך ברכות" שנאמר בלשון יחיד "והשיגך" בלא ו' וא"ו "השיגך" גימטריה "לחש", הכוונה, שתזכה שהקב"ה יעורר אותך לחזור אליו בתשובה שלימה על ידי תוכחה טובה של לחש שבחשאי בין המוכיח והמוכח, שהם ברכות גדולות ועצומות של שפע טובה וברכה, ומזה תתעורר להודות לה' יתברך ולשוב אליו בתשובה שלימה בכל ליבך. ולעומת זה יש "דרך קללות" שנאמר בלשון רבים "והשיגוך", היינו, שהתוכחה באה בפרסום של ביזיון, דינים קשים מכות צרות וייסורים, וזה יעורר אצל הרבים רחמנות עליו שיבקשו עליו רחמים ויסורו ממנו היסורים, כדאיתא במסכת שבת (סז, א) כי היכי דליחזייה אינשי וליבעו עליה רחמי, והנה עד "השמדך" גימטריה "תם תט" כי ר' עולה בחילוף אותיות דמנצפ"ך ה' מאות, והכוונה, שהיסורים באו כי "תם תם" שנטית מדרך הישר והטוב התום והתמימות.

ושמחת בכל הטוב

'ושמחת בכל הטוב אשר נתן לך ה' אלוקיך' (כ"ו, י"א), מבאר הרה"ק רבי משה לייב מסאסוב זיע"א מתי אתה יכול לשמוח "בכל הטוב" בשעה שהקב"ה הוא הנותן לך מפרי עבודתך, ואיך נזקק למתנת בשר ודם. כי יש לפעמים שה"טוב" הוא לרעת בעליו, בבחינת "עושר שמור לבעליו לרעתו". אבל כאשר האדם הולך בדרך טובה וישרה בעבודת ה' בקיום התורה והמצוות, אז וודאי שכל עושרו הוא מתנה מאת ה', וגם בזה שמשמש בעושרו למטרות צדקה וחסד, הרי ש"בכל הטוב" שרויה ברכה ושמחה.

הברכות ישיגו אותך

'ובאו עליך כל הברכות האלה והשיגוך כי תשמע בקול ה' אלוקיך' (כ"ח, א-ב), מבאר ה'כתב סופר' על פי רוב, אדם צריך ללכת ממקום למקום כדי לעסוק במסחר ולהשיג עושר, אבל ברכת ה' היא תעשיר היא באה באופן אחר, שהעושר הברכה וההצלחה ירדפוך וישיגו אותך ויבואו אליך עד לביתך בכל מקום שתהיה, ולא תצטרך לטרוח במסעות בדרכים ולרדוף אחריהם. וכל זה למה, "כי תשמע בקול ה' אלוקיך" כדי שלא תצטרך לבזבז זמן וטרחה ולהתבטל מלימוד התורה וקיום המצוות, הרי לנו שעמלה של תורה מזכה בברכת ה'.

ברכה ושהצלחה מופלגה

'ובאו עליך כל הברכות האלה והשיגוך כי תשמע בקול ה' אלוקיך' (כ"ח, א-ב), מבאר הנצי"ב מוואלוז'ין זיע"א בספרו ה'העמק דבר' שיש אדם שזוכה להיות עמל ויגע בתורה הקדושה ומתקדש בקדושתה שבורח מהבלי העולם הזה, והוא כה טרוד בלימודו שראשו ורובו בעמלה של תורה, עד כדי כך שאין דעתו פנויה מלהתרגש ולשמוח מאיזה רווח והצלחה שבאה לו. בא הפסוק ואומר "ובאו עליך כל הברכות האלה והשיגוך" שאפילו בשעה שתהיה עסוק כל כך בהבנת התורה, מכל מקום הקב"ה ישפיע עליך שפע רב של ברכה והצלחה מופלגה ותהיה הברכה כל כך גדולה, עד שתשיג אותך ותתמלא שמחה והודאה לה' יתברך שתרגיש אותה אפילו שראשך בתורה.

הברכה לשמוע בקול ה' אלוקיך

'ובאו עליך כל הברכות האלה והשיגוך כי תשמע בקול ה' אלוקיך' (כ"ח, א-ב), מבאר ה'חפץ חיים' שהברכה הכי גדולה היא שתזכה ש"תשמע בקול ה' אלוקיך", ואין לך ברכה גדולה מזו, שכל הברכות של מעלה ושל מטה תלויות בה.

אורות ההלכה

תשובות הלכתיות משולחנו של מורנו המרא דאתרא
הגאון הגדול רבי יהודה דרעי שליט"א

הלכות ראש השנה

סימנים טובים, התפילה והשופר

מנהגי ערב ראש השנה

ש - האם יש מצוה להרבות באכילת סימנים טובים בליל ראש השנה?

ת - דרשו רבותינו בתלמוד "סימנא מילתא היא", ועל כן טוב שיערוך האדם את שולחנו בכל הסימנים הטובים הנהוגים, כמו רוביא כרתי תמרי וקרא וכו'.

ש - האם יש מקור לנוהגים לבקר בבית העלמין בערב ראש השנה?
ת - יש נוהגים לפקוד קברי אבות וקברי צדיקים בערב ר"ה ומרבים בתפילות ותחנונים כדי לעורר רחמי שמים בזכות הצדיקים שוכני עפר, ומנהג זה יסודו בהררי קודש. וטוב שיתנו צדקה לעניים קודם התחינות, כדי לקיים "וצדקה תציל ממות".

ש - האם טוב לערוך את סדר הסימנים בתוך הסעודה, או לפני הסעודה?

ת - יש נוהגים ליטול ידיים לסעודה ומברכים המוציא ואחר כך מתחילים בסדר "הסימנים". ולפי מנהג זה, יברכו בורא פרי העץ על התמר ויכוונו להוציא ידי חובה את כל פירות העץ שרוצים לאכול, אך לא יברכו על הרוביא ושאר מיני ירקות, שהרי הם באים מתוך הסעודה ופטורים המה מן הברכה. ויש נוהגים להקדים את סדר "הסימנים" קודם נטילת ידיים לסעודה. ולפי מנהג זה, יברכו גם על הירק הראשון שאוכלים בורא פרי האדמה ויכוונו לצאת ידי חובה בשאר ירקות. אלא שהנוהגים כן, מכניסים עצמם לספק ברכות לגבי ברכה אחרונה, מפני שנחלקו הפוסקים האם ברכת המזון פוטרת ברכה אחרונה של פירות וירקות שאכל לפני הסעודה. ועל כן טוב יותר לתפוס כמנהג ראשון שביארנו, כדי לצאת מכל חשש ופקפוק.

ש - האם הטבילה במקוה בערב ר"ה היא חובה?
ת - נוהגים לטבול בערב ר"ה במקוה כשר, כדי ליטהר מטומאת קרי. ומי שקשה עליו הטבילה מטעמים רפואיים, ישטוף את גופו בתשעה קבין של מים בפעם אחת (12.5 ליטר מים).

ש - האם מצוה ללבוש בראש השנה בגדים נאים כמו בשבת וחג?
ת - אף על פי שראש השנה הוא יום דין גדול ונורא, מכל מקום מצוה ללבוש בו בגדים נאים ומכובסים כדי להראות בנפשינו שאנו בטוחים בחסדו יתברך שיוציא לצדק משפטנו. ועל כל פנים, לא ילבש בגדים מהודרים כבשאר ימים טובים, כדי שיהא מורא הדין עליו.

הדלקת הנר, קידוש והסעודה

ש - האם יש להקדים הברכה לפני אמירת יהי רצון, או להיפך?
ת - גם בזה יש מנהגים חלוקים: יש שנהגו לברך על הפרי ואח"כ אומרים את יהי רצון, כדי להקדים שבחו של הקב"ה לפני שמבקש על עצמו. ויש שנהגו אמירת יהי רצון ואח"כ מברכים על הפרי, כדי שלא להפסיק בין הברכה לאכילה. ולפי הנראה, אלו ואלו יש להם על מי לסמוך, וימשיכו במנהגם.

ש - האם נשים מברכות שהחיינו בהדלקת נרות של ראש השנה?
ת - אין הנשים מברכות שהחיינו על הדלקת הנר, מפני שיוצאות ידי חובה בברכת שהחיינו בקידוש.

ש - האם מברכים שהחיינו בקידוש בשני הלילות של ראש השנה?
ת - מנהג הספרדים לברך שהחיינו בקידוש בשני הלילות של ראש השנה. וטוב להשאיר פרי חדש או בגד חדש ולהעמידו לפניו בלילה השני בשעת הקידוש ויכוון עליו בברכת שהחיינו, כדי לצאת ידי חובת כל הדעות.

ש - האם אפשר לטבל את פרוסת "המוציא" בסוכר או דבש, במקום במלח?

ת - גם בראש השנה יש לטבל את פרוסת "המוציא" במלח כדרכו בכל ימות השנה, ואחר כך רשאי לטבלה בדבש או סוכר.

ש - האם יש חיוב ללמוד משניות שבמסכת ראש השנה, בסעודות ליל ר"ה?
ת - אין בזה חיוב, אך מנהג טוב הוא ויסודתו בהררי קודש. ועל כל פנים, הוא חשוב יותר מכל "הסימנים" הנהוגים בלילה הזה, שהרי אין לך סימן טוב יותר ממי שפותח את סעודתו הראשונה של השנה החדשה בדברי תורה.

ש - האם יש מעלה מיוחדת בתפילת ר"ה יותר משאר ימות כל השנה?

ת - תפילת ר"ה מעלתה גדולה עד מאד, ודרשו רבותינו על הפסוק "פנה אל תפילת הערער" (תהילים ק"ב): אמר רבי יצחק כלפי דורות אמרו, שאין להם לא כהן ולא נביא ולא בית מקדש שיכפר עליהם, ולא נשתייר להם אלא תפילה אחת של ראש השנה ויום הכיפורים, אל תבזה אותם מהם. ורבנן אמרי, אפילו "המתים במעשיהם" ועומדים לפניך בראש השנה ויום הכיפורים, ואתה בורא אותם "בריה חדשה". ועל כן יתחזק מאד לכוון את ליבו בתפילת ראש השנה, יען כי יש בכוחה להפוך את דינו ולהוציא לאור משפטו.

ש - מי ששכח לומר "יעלה ויבוא" בברכת המזון של סעודת ר"ה, האם צריך לחזור?

ת - אומרים יעלה ויבוא בברכת המזון של סעודות ראש השנה, לילה ויום. ומכל מקום אם שכח ולא אמר יעלה ויבוא, אינו חוזר, מפני שאין חיוב באכילת פת בסעודות ראש השנה.

ש - השומע קול שופר, האם צריך לכוון לצאת ידי חובה?

ת - הלכה פסוקה היא, שמצוות צריכות כוונה. ועל כן השומע קול שופר צריך לכוון ליבו לצאת ידי חובה - הן בשמיעת הברכות והן בשמיעת קולות השופר. וראוי שיכריז התוקע בפירוש לפני התקיעות, שהוא מכוון להוציא את הקהל ידי חובתם וגם הם יכוונו לצאת ידי חובה ולא יענו "ברוך הוא וברוך שמו", אלא רק "אמן".

פרישות והנהגות

ש - האם צריך להתנהג בפרישות בליל ראש השנה?
ת - מנהג חסידות שימנע אדם עצמו מתשמיש המיטה בשני לילות של ראש השנה. אולם אם חל ליל טבילתה בליל ראש השנה, חייב לקיים עונתו. והמתחסד לדחות תשמיש של מצוה, הרי זה חסיד שוטה. וכן מי שחושש פן יבוא ח"ו לידי הרהור ואיסור, אינו רשאי כלל וכלל להחמיר על עצמו בזה, והחכם עיניו בראשו.

ש - האם עומדים או יושבים בעת התקיעות?

ת - בתקיעות הראשונות נוהגים לעמוד בשעת הברכות ומיד אחר כך יושבים הקהל לשמיעת התקיעות, ואלו הם תקיעות "מיושב". אולם בתקיעות של תפילת מוסף, צריך כל הקהל לעמוד, ואלו הם תקיעות "מעומד".

ש - האם צריך להחמיר שלא לישון ביום ראש השנה?

ת - טוב ונכון שלא יתן שינה לעיניו בשני ימי ראש השנה - מנץ החמה ועד השקיעה, כדי שלא ישן מזלו. ומיד אחר התפילה וסעודות היום, יזדרז לבית הכנסת לשמוע שיעורי תורה וקריאת תהילים. ויש נוהגים להשלים את התהילים פעמיים בשני ימי ראש השנה, שהוא שלוש מאות מזמורים כמנין "כפר" ועל כל פנים מי שקשה עליו עד מאד בלי שינה, ישתדל לפחות להחזיק עצמו עד אחר חצות היום.

ש - האם מותר להפסיק בדיבור בין תקיעות "מיושב" לתקיעות "מעומד"?

ת - אסור להפסיק בדיבור בין תקיעות "מיושב" לתקיעות "מעומד" שהרי ברכה אחת לכולן. ועל כן יש להזהיר את הציבור שלא ישיחו כלל בשיחה בטילה משעת התקיעות הראשונות ועד גמר התפילה.

ש - האם צריך לזהר מסימנים רעים?

ת - כשם שמשתדלים בראש השנה להרבות בסימנים "טובים", כך צריך לזהר מסימנים "רעים". ודוגמא לכך היא מידת הכעס שהיא שורש כל המידות הרעות. וכתבו הפוסקים שיש לזהר מאד שלא יכעס כלל בימי ראש השנה, פן יכעס חלילה כל השנה.

ש - האם נשים חייבות במצוות שופר?

ת - מעיקר הדין נשים פטורות ממצוות שופר, מפני שהיא מצווה שהזמן גרמא. ומכל מקום, כבר קיבלו עליהם הנשים לקיים מצווה זו בתורת חיוב ובאות לבית הכנסת לשמוע קול שופר. ואם אינה יכולה לבוא לבית הכנסת, יבוא התוקע לביתה ויתקע לה בלא ברכה. ואינה רשאית לבטל את מנהגה, אלא על ידי התרת נדרים.

הרבנות והמועצה הדתית
באר-שבע

Rabbi YEHUDA DERY

Chief Rabbi and Head of Rabbinical Courts
Beer-Sheva, ISRAEL.

הרב יהודה דרעי

הרב הראשי וראש אבות בתי הדין
באר-שבע

י"ב אלול תש"ף

01.09.2020

מודעה רבה לאורייתא

הננו שמחים לבשר לציבור שוחרי התורה בעיר, כי לאחר מאמצים והשתדלויות רבות עלה בידינו בס"ד לתגבר את מערך שיעורי התורה בעיר על ידי מתן תמיכה חודשית למגידי השיעורים בנוסף להשתתפות וועדי בתי הכנסת.

להלן התבחינים להגשת מועמדות לקבלת התמיכה:

את המסמכים לצורך הגשת המועמדות, ניתן לקבל במשרדי המועצה בין השעות 09:00 עד 12 החל מיום ראשון י"ז אלול תש"פ 06/09/20 ועד ליום חמישי כ"ח אלול תש"פ 17/09/20 ברח' התלמוד 8, באר שבע. את טופסי הגשת המועמדות יש להפקיד ידנית בלבד בלשכת יו"ר המועצה הדתית, במעטפה סגורה, נושאת ציון "תמיכות מגידי שיעור" וכן שם וטלפון.

המועצה רשאית לפנות למועמדים שהגישו מועמדותם לצורך השלמת פרטים וקבלת הבהרות נוספות וכן לזמנם לראיון. המועצה רשאית להגביל את מספר הנבחרים וכן תבחר את המועמדים שיראו לה כמתאימים ביותר והמועצה רשאית שלא לקבל אף מועמד.

אישור מגידי השיעורים מותנים בראיון ובאישורו של כב' רב העיר שליט"א, על המועמד לצרף המלצה ממוסד התורני בו הוא למד או לומד.

מקבל התמיכה ימציא אישור מהנהלת/ועד בית הכנסת בדבר היותו מגיד שיעור וכי בית הכנסת מעוניינים בשירותיו וכי הם מצהירים כי יוכלו לעמוד במכסה של מינימום תלמידים.

מספר משתתפים – ימנה לפחות 12 משתתפים ולאחר 3 חודשים ימנה השיעור לפחות 15 איש.

אורך השיעור לפחות 45 דקות. נושא השיעור בהלכה ובאגדה. יודגש, אורך השיעור לא כולל תפילות (התמיכה תינתן רק לשיעורים בימי חול).

מגיד השיעור יקבל תמיכה חודשית עבור שיעור אחד ביום בלבד בהתאם לסכומים שנקבעו על ידי ועדת התמיכות.

יתר הפרטים מצויים במסמכי הבקשה.

בברכת התורה ולומדיה

יהודה דרעי

הרב הראשי וראב"ד באר שבע

שוקי דמרי

ממונה המועצה הדתית באר שבע

לשכת הרבנות: רחוב התלמוד 8, באר-שבע, מל: 08-6204007, פקס: 08-6651204